

Beste C,

Dank voor je kritiek op mijn schrijven waarin ik de equivalentie van energie en informatie uiteengezet heb¹⁾. Hierbij nog enige aanvulling daarop, al was het maar om de gedachte dat alle leven voortkomt uit water levendig te houden. De betá's denken dat namelijk, en de eerste *westerse* filosoof Thales dacht het 6 eeuwen voor Christus. Vanaf toen ook werd de *westerse* visie van beta's op het leven van alledag complexer. Waarschijnlijk omdat ze er intuïtief niet van alles bij kunnen halen zoals metafysici dat kunnen. Gedetermineerd als betá's zijn moeten ze zich verlaten op het werk van hun voorgangers en die specialisatie leidt ertoe dat ze meer en meer alles te weten komen van uiteindelijk *niets*. En dat doet vermoeden dat water er anders uitziet dan gedacht.

Je vraag is dus of alle wiskunde en fysica rondom water reëel dan wel virtueel is. Voor de beantwoording is het voldoende om spontaan vanuit een puntvormig 3-D *niets* de 4-D singulariteit H tot expressie te laten komen. Die singulariteit vult dan de 3-D ruimte precies tot aan 4-D met virtuele, negatieve, energie. Negatief omdat H van zichzelf geen energie bevat. Het levert *wiskundige* de formule hieronder rechts op. De fractie $-4\Delta H$ erin is daarin in niet alleen surplus negatieve energie, het is tevens H zelf als die in het 3-D *niets* tot expressie komt. Die fractie wordt simultaan als positieve energie, dus als omgekeerde en tegengesteld singulariteit H, vanuit 2-D teruggekoppeld (onder links). Uiteindelijk vult H dus de 3-D ruimte met negatieve en positieve energie. En per saldo gebeurt er dus niets ($\Delta H=1$):

$$3x6\Delta H + 4\Delta H = 22 \text{ (2-D)} \quad \frac{1}{2} \times (8x6\Delta H - 4\Delta H) = -22 \text{ (3-D)}$$

We hebben nu een combinatie van energie, tijd en wiskunde, metafysischer kan je het jezelf niet wensen. Rechts vinden we de beschrijving van een 4-D 3-Sphere, bijvoorbeeld een verzameling bollen met een tijd-as t (zie wiki 3-Sphere). De noodzakelijke terugkoppeling $-4\Delta H$, door ons geïdentificeerd als de anti-afgeleide en tegengestelde van H, wordt overigens zonder verdere uitwerking reeds door de wiskundige Hawking gezien als een noodzakelijke voorwaarde voor het ontstaan van beweging. Verder doet hij er niets mee maar voor ons is de voorstelling intuïtief direct helder. Rechts krimt de ruimte virtueel omdat scalaire energie (Calorie, Coulomb) verdwijnt, en links zwelt de ruimte vanwege de aan-voer van kinetische energie (Joule, Ampere/mtr). De energie ratio is dan gelijk aan $-\frac{1}{2} \times \frac{8}{3} \times \text{Pi}$ Cal/Joule volgens bovenstaande vergelijkingen, oftewel $-4,19\text{Cal/Joule}$. Die ratio is daarmee als het ware virtueel *voorbested* om empirisch anti-afgeleid en tegengesteld als $4,19-4\Delta H \cdot 10^{-2}\text{Joule/Cal}$ ($=4,15\text{Joule/Cal}$, zie tekstboek) door de fysici vastgesteld te worden. Fysici zijn door hun werkwijze dus volledig gedetermineerd.

Omdat de singulariteit ontsnapt in de hoedanigheid, $4\Delta H \cdot 10^{-2}$ (zie hiervoor), zijn als het ware oneindig veel meer fenomenen voorbestemd om empirisch als rationeel feit te kunnen worden gecreëerd. Bijvoorbeeld brengen we de de helft van de tijd-as t als $\frac{1}{2}x6\Delta H$ naar de ruimte links dan ontstaan de illusies van Pi en e als cirkelomtrek (zie onder). De ruimtes blijven samenvallen, dwz er gebeurt niets. De linker ruimte zwelt terwijl de rechter (nu midden) krimt. Terwijl de singulariteit ($4\Delta H$) zich aan het proces onttrekt ontstaan voorgoed de fenomenen Pi en e als halve cirkelomtrek:

$$\begin{array}{lll} 3x7\Delta H + \Delta H = 22\Delta H \text{ (2-D)} & \frac{1}{2} \times (7x6\Delta H - 4\Delta H) = -19\Delta H \text{ (3-D)} & \text{Coulomb (4-D)} \\ \text{Pi} = \text{Pi} + \frac{1}{2} \times \frac{1}{4\Delta H} \times 10^{-2} = 22/7 & e - 4\Delta H \cdot 10^{-3} = 19/7 & 96525C - 4 \cdot 10^{-4}\Delta H \end{array}$$

Nogmaals, er gebeurt niets (Parmenides), slechts de voortdurende identiteitswisseling van kinetische- en scalaire energie, levert de suggestie van bewegen en veranderen. In wezen hebben we dus te maken met twee afzonderlijke entiteiten (Leibniz). $4\Delta H$ ontsnapt telkens in andere hoedanigheid naar de volgende "dimensie". En terug! zoals te verwachten moet zijn voor een gesloten systeem. Bijvoorbeeld in de 3-Sphere kan de linker ruimte gezien worden als 3-D. Als nu de daarin 'geprecipiteerde' massa

$(22-4)\Delta H/10^3\text{cm}^2$ als Ampere/mtr naar 4-D gebracht wordt dan levert dat anti-afgeleid en tegengesteld $1/(-1.036 \times 10^{-5})$ oftewel 96525Coulomb op. Maar daar moeten we dan wel weer $4 \cdot 10^{-4}\Delta H$ vanaf trekken om te ontdekken dat fysici inderdaad gedetermineerd zijn want die komen empirisch uit op het getal 96485C/molH (zie tekstboek). En weer dus ontsnapt de singulariteit $4\Delta H$ in de gesloten 3-Sphere ook aan dit proces in zijn eigen hoedanigheid.

H zingt dus rond in een gesloten 4-D 3-Sphere. En daarom kunnen vanuit de gesloten 3-D 0-ruimte, vanuit het *niets*, allerlei fenomenen ontstaan (Bhaskara I). Die fenomenen worden door betá's door hun continue energiegebruik als aristoteliaanse universele zekerheid ervaren, inclusief het universum. Zonder het energiegebruik echter bestaat het aristoteliaanse alles 'wat is' niet omdat elk 'zijnde' door een identiteitsverandering opgeheven wordt en tegelijkertijd betekenis krijgt (Tertium datur). Bijvoorbeeld een argument, het getal drie, een massa etc zijn op zichzelf niets. Ze krijgen betekenis als er een gevoelselement (sense making) aan gekoppeld wordt zoals graden, snelheid, sterkte, eenheid etc. Al die fenomenen krijgen betekenis in het *niets* (getal 0). Wiskundig omdat de ratio $1/(e^{1/2} - 4\Delta H \cdot 10^{-2})$ los van het niets (0) voortdurend transcendeert in $e^{1/2} - 4\Delta H \cdot 10^{-2}$ (Fibonacci, Euler, $(1.61 = 1/1.61)$).

We kunnen nu de balans gaan opmaken. Het voorafgaande suggereert dat rekenen een virtueel 3-D fenomeen is waar twee "wateren" voor nodig zijn, hoewel het water op zich niet meer is dan een suggestie. Rekenen is daarin een tertium datur (Brouwers) event dat in de ruimtes links en rechts rondom het *niets* tot stand komt in *het niets* door middel van conventie en intuïtie (Brouwers, Poincaré). Sensemaking en framing noemt men dat vandaag de dag (Weick). Dit eeuwig stationaire proces in 'water' wordt letterlijk *tot stand* gebracht door singulariteit H die als onbewogen beweger door Aristotelis indertijd volledig over het hoofd is gezien. In de gesloten 3-Sphere ziet dat water, *niets*, er dus anders uit dan betá's en filosofen denken. Heraclitus (de duistere) waarschuwde al er vanaf te blijven. Want eenmaal in de twee wateren gestapt kom je er niet meer uit. Rekenen is een 'derde weg' soort van rekenen dat via Bhaskara I, de Arabieren en tenslotte Fibonacci in de westerse samenleving convenant gebleken is.

Tenslotte moet nog opgemerkt worden dat, net als de onbewogen beweger van Aristoteles, het gedetermineerde onderzoek van de betá's absurde aannames oplevert. Bijvoorbeeld de huidige idee dat het overmatig verbruik van natuurlijke energie, in wezen dus informatie²⁾, zonder gevolgen zal blijven. Niemand kent de gevolgen van dat soort handelen (Socrates). Eveneens is het genoom, of gesloten cirkelvormig (zie boven) plasmide een bestaande entiteit. Het is een fictieve dubbele helix van genen waarvan aangenomen wordt dat een genkoppel een bepaalde eigenschap tegelijkertijd dominant tot expressie brengt (+zwart) en tegelijkertijd recessief anti-afgeleid daarvan en tegengesteld niet (-wit). Die informatie stoppen de biologen er als energie dus zelf in (met hun PCR-energie in 'water'). Uiteindelijk zal dan ook blijken dat het genoom slechts $(1.2/1.1) \times 18 \cdot 10^3$ minus 40, oftewel 19600 genen bevat (zie web). Daarvan moet overigens 5% (0.1/2) van tevoren wel al als DNA repair-gen bepaald zijn om de energie/informatie uitwisseling vlot te laten verlopen^{1,2)}. Wie in de twee wateren stapt die komt er niet meer uit. Het betekent dat betá's gedetermineerd zijn, dwz alles wat ze empirisch willen ontdekken is al voorbestemd om door ze ontdekt te worden.

Betá's blijken dus gedetermineerd door een een wil die omgekeerd en tegengesteld is aan de soevereinse platoonse vrije wil (Schopenhauer) die zich intuïtief metafysisch in het universum aan ons openbaart. Dat "Ding an Sich" laat zich in een gesloten systeem niet kennen (Kant).

Met vriendelijke groeten,

Jan Bijman

1) <http://www.janbijman.eu/2012d.pdf>   2) <http://www.janbijman.eu/2013a.pdf>